

**БЕСПОЩАДНО
РАЗГРОМИМ
И УНИЧТОЖИМ
ВРАГА!**

КУКРИНИКСЫ-41.

Людом армия, арийе Шеин мэдгэгээрэй мөвчийн
хүүнэй саамшоньтлолыс мөвчийн мэдэжээ бэмдэгэй да таарчил!
Мэдэжээлэхэд хүүнэй зэвлэй, хүүнэй мөтөнэй да гоморийн,
хүүнэй хүчсэстэвэгэлэхэд газарчвэрэй: язшнийн гүүлтэй мөрнийн!
Нийт өрнөсүүтэйнэй үзүүлэй да үзүүлэхэдэвэйнэй үзүүлтэй,
хүчэд мөнчлэгээгэдэх бүрчүүссэй гаажаа дүүлэй мэдэжээ!
Зөвхөн энэхүүн дэдэдийнчвэрэй мэдэжээндэй мөнчийн сүнөрнийн!
Мэдэжээлэхэд мөнчийн язшнийн гүүлтэй мөрнийн!
Язшнийн гүүлтэй мөрнийн! Нийца гүүлэй илүүнөдөй гүүлэй,
хүчэд амьтэй шүүрнэй үзүүлжэйнэй да сүнүүлэй?
Хэдээ газарчвэрэй гаамааржээгэйн арийе гүүтэйнэй да тарийн,
үзүүлэлтэйнэй газарчвэрэй гаамааржээгэйн язшнийн гүүлтэй мөрнийн!
Хүчэдэйнэй газарчвэрэй гаамааржээгэйн язшнийн гүүлтэй мөрнийн,
хүчэдэйнэй газарчвэрэй гаамааржээгэйн язшнийн гүүлтэй мөрнийн!
Хүчэдэйнэй газарчвэрэй гаамааржээгэйн язшнийн гүүлтэй мөрнийн!

БАШКАРДА

БАШКАРДА

9 1982

მუსიკალური

ეროვნული
გირში

იუველისტები ღირჩება

გამოჩენილი თათარი პოეტის, საბჭოთა კავშირის გმირის, ლენინური პრემიის ლაურეატის — მუსა ჯალილის საქვეყნოდ ცნობილი „მოაბიტის რვეული“ ფაშისტთა ტყვეობაში, საპყრობილეთა ჯურლმულებში იწერებოდა.

პოეტის გულში სიცოცხლის ბოლო დღემდე არ ჩამქრალა იუმორის გრძნობა. რაოდენი სულიერი სიმტკიცე და სინათლე უნდა ჰქონდა კაცს, რომ, სიკვდილით დასჯის მოლოდინში, დაეწერა ჯანსაღი, ცხოვრებისეული იუმორით აღსავს ლექსები, რომელთა ნიმუშებსაც ვთავაზობთ ჩევნს მითხველებს.

ლამაზი

ჩემთან, სახლში, პეპლის დარად,
ლამაზ კაბით შემოფრინდა,
— ამ საღამოს, —
მითხრა წყნარად,
ვისეირნო შენთან, მინდა!

ზღაზრით მიდის მზიანი დღე,
და, როგორც კი ჩამობინდდა,
სულ სირბილით მივაკითხე
დილით დათქმულ წყაროს წმინდას.

ამბობს ჩემი შავგვრემანი:
— ნეტავ, როგორ შეგასმინო?! —
რად არა გაქვს თან გარმონი?! —
მსურს, მუსიკას მოუსმინო!

ამოვეგდე შუბლზე ქუდი,
მივბრუნდი და გავიქეცი,
ამომვარდა გული ბუდით
და გარმონით წყაროს ვეცი!..

ლამაზმა კი მწყრალი თვალით
შემომხედა!..
რა კენა, ნეტავ?!.
— ჩემთან მოსვლას გაუნმენდელ
ჩექმით, აბა, როგორ ბედავ?!

ისევ სახლში გაეტრიალდი, —
საცველურით გალაზული,
და ჩექმები გაეინმენდე
შავი კრემით, ქალაქურით.

ლამაზი კი ისევ მიღევერს:
— ნეტავი, ვის დაემსგავსე?!

მოხვიდოდი ჩემთან ვიდრე,
წვერი რად არ გაიპარსე?!

ბოლმისაგან ძალას ვერგავ! —

კელავ სახლისკენ, აბა, ჰერი!..

სამართებლით ავად, კარგად

ჩამოვფხივე ლოყას წვერი!..

მაგრამ, თურმე გაჭრილ პირზე
კვალი დამრჩა აღმატერი

და ლამაზმა ისევ ისე

შემომხედა კუშტი მზერით:

თქვა:

— მაშ, ასე, ჩემო მტრედო,
ერთად წულარ ვისეირნებოთ,
რადგან ჩვენ რომ შემოგვედონ,
იჩხუბესო, იტყვის ვინმე!

საილოგიას გადაყოლილი

ქალია თუ ალეის რტოა, —
ლატანივით ტანერნეტა! —
სეირნობას მაშინ მორჩია,
ვალს რომ ნამი დაენვეთა.

მოხუც დარაჯეს ეზოს კარი
გუშინ აღრე დაუკეტას,
სძინავს კიდეც!.. შუოთავს ქალი,
აი, საქმე! რა ჰქნას, ნეტავ?

ზაფხულშიც კი, ღობის ძირას,
მთვარის შუქზე თევა ღამის
ძნელი არის, თუნდ სინდისიც
სულთა გქონდეს, ვით ცის ნაში!

ძლიერ დაიცხო გულის ჯავრი, —
უნდა, ზღუდე გადალაბო,
და... მესერზე, უცებ, კაბა...
ჰორ, ღმიროთ! — არ მანახო!..

ქალიშვილს რომ ნათელ ჭერქვეშ
მოენახა ნემსი მხოლოდ,
მაშინ მთელი ექნებოდა
მისი კაბის ქვედა ბოლო!

ჩაგრამ მან თქვა: „გვიანია,
ცაზე ვარსკვლავს ეცინება,
აგრე, მელის სარეცელიც
და მეც უკვე მეძინება!“

ძლიერ წამოდგა დილით იგი,
დაავიწყდა ნემსი სულაც,
ჩაგრამ და სამსახურში
სულ სირბილით გაეშურა...
და, მა, დახეთ! ცალი ფეხი
მუხლის ზევით მოუჩანდა!..
ეს სურათი რაღაც ახალ
და საოცარ სურათს ჰგავდა.

დღე გავიდა. ვაპ, ამ სეირს! —
ხალხს რომ თავი მანიონს,
ქალთა სექსმა ცალ მთელზე
ჩასჭრა ქვედა კაბის ბოლო!..

რომ იცვლება ამინდიკით,
ხან სულ ერთ დღეს ცოცხლობს მოდა,
მე რატომლაც ასე მჯერა, —
იმ საღამოს, ან იმ დილით,—
მას რომ კაბა გაეცერა,
ვერ ვნახავდით ახალ მოდას!

გოგოებო, ამ ჩემს რჩევას
მიაპყარით ყური ნამით:
ზაფხულში თუ გაზაფხულზე
ნუ სეირნობთ გვიან ღამით!

ზღუდეებსაც ნუ აიღებთ,
შუალაშის მერე! მოდა,
კვლავ თუ კაბა დაიხიოთ,
ნუ დაარქმევთ ახალ მოდას!

1943 6.

ილუსტრაციები ჭ. ვორჩეიბისა.

1943 6.

თარგმა
სიმღერაზე კანგულაშვილისა

მეორე გაკვეთილი

ჩემს ადრინდელ შეცნიერულ ნაღვაში ვუმატებ კიდევ რამდენიმე ნიმუშს:

Балет — ავადმყოფობა (ავად გახდომა). აქედან: он не любил оперу и балет — мол ар არ უყვარდა ოპერა და ავად გახდომა.

Вести — სულ შენ (მთლად შენ).

Во всех нарядах ты мила — შენ საპონი ხარ ყველა განწესში (ქვეჯგუფში).

Высоко — თქვენ სოյო ხართ.

Выше всякой похвали — ყოველგვარ პა-ხვილაზე მოლლა.

До дна — დადნა (შეიძლება დავუმატოთ — ყინულივით).

Дорога — რქამდე (ყანწამდე).

И талия так узка... — იტალია ისე ვიშ-რო... (სხვათა შორის, ეს კარგად ჩანს რუკა-ზე).

Рисовать пастелью — ლოგინით (საწო-ლით) ხატვა.

Синтаксис — ტაქსის ვაჟიშვილი.

Шашлычная — საკუთარი შაში.

ან იმათვის, ვინც ქართულიდან რუსულ ენაზე თარგმნის:

„დაკარგული სამოთხე“ — «Потерянный три-четыре».

ნესტო — не сто.

სწორუბოვარი — прямой убогий.

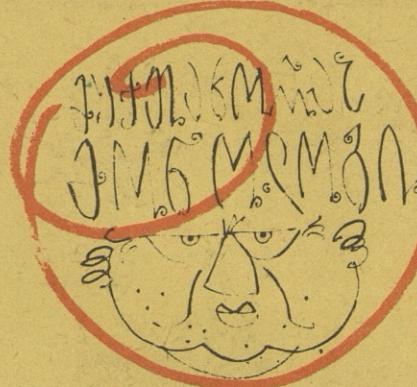
გიგი გოჯუა

1. გ გიგანტის გარემონდა

— თუ ძალ ხარ, ველს ვერ ეასესხებ?
განდანას ცყიდულობ და დაგაკლდა!..

— გუშინ გათქავა, მა კაცო! ახლა გაზ-რიდან მოვდივარ, ნიგოზი ვიყიდე!

როცა დავფიქრდები, მეშინია და ურუანტელი მივლის, ტანში მზარავს: აპა, ნარმოლგინეთ, რა მოხდებოდა, შრომა რომ არ გამოეგონებინათ?! — დავრჩებოდით სამუდამოდ ჩაუცმელ-დაუ-ხურავები (პერანგსა და ქუდს ვინ შეგვიკერავდა?!), გაუკრეჭელ-გაუპარსავები (ჭარატელსა და „ხარკოვს“ ვინ გაგვიკეთებდა?!), უსმელ-უტმელები („ლალიძეს“ ვინ შეგვიქმნიდა?! ხაშლამას ვინ მოვინისარმავდა?!?) ერთი სიტყვით, ვიქენებოდით ასე, გაუადამია-ნებელ მაიმუნებად!..

ამიტომ ვაფასებ შრომას, პატივს ვცემ მშრომელ ადამიანებს!

ზუსტად ცხრის ნახევარზე გამოვდივარ სახლიდან, ფეხით ჩა-ვდივარ ცხრა სართულის კიბებს (ლიფტით სარგებლობა, ჩასვ-ლისას, არ მიყვარს!) და ყურადღებით ვათვალიერებ: კარგად და-გვილ-დასუფთავებულია თუ არა კიბის უჯრედი, ნაგვის ნამცეცი ხომ არ დარჩა ხადმე?! ასეა, პატივი უნდა ვცეთ დამლაგებლის შრომას, დავაფასოთ იგი!

გამოვდივარ ქუჩაში და ფეხით გავუყვები (დილდილაობით არ მიყვარს საზოგადოებრივი ტრანსპორტით სარგებლობა!). გზა-დაგზა ვაკვირდები მექზოვეთა ნაგვიანებს საქმიანობას. ვერც უსა-ყველურებ: იქნებ, საუზმე დაუგვიანეს და დროზე ვერ მოახერხსა სახლიდან გამოსვლა?

მეზობელ ქუჩაზე ტრამვაის ლიანდაგს იღებენ. გუშინ კარგად უმუშავიათ: დაახლოებით ასი მეტრი გაუნმენდიათ! დაახლო-ებით კი არა, ზუსტად — მაგაში მე არ შევცდები! ახლაც, ჯერ ცხრა არ შესრულებულა და, უკვე მათი შრომითი ხმაური ისმის საამოდ! უუყურებ, ვაკვირდები და მივდივარ ჩემი გზით!

არ შემიძლია, გულგრილად გადავლახო გზაჯვარედინი, რო-მელზეც მილიციონი დგას და მოხდენილად მუშაობს ხელებით: ხან — განზე, ხან — ზევით, ხან — ქვევით! საამო სამზერია! ვაკ-ვირდები, ვტკბები და მივდივარ ჩემი გზით!..

გასტრონომში „ბორჯომი“ მოსულა, უზარმაზარი, პირთამდე დატვირთული მანქანით. გამოგიტყდებით და, მიყვარს ყურება, როგორი სიმარდით ცლის ერთადერთი მუშა (მეორე ზემოდან ეხ-მარება) ამხელა მანქანას. აიკიდებს ორ-ორ ყუთს და ციმციმ ჩა-ილებს მაღაზიისკენ. მაღაზიაში აიკიდებს ცარიელბორთლებიან ყუთებს და ასევე ციმციმ წაიღებს მანქანისკენ. მერე — ისევ მა-ნქანიდან, მერე — ისევ მაღაზიიდან, აქედან — იქით, იქიდან — აქეთ! მიდის, მოდის! მიდის, მოდის! ვუმზერ, მსიამოვნებს და თან ტანში მზარავს — რა გვეშველებოდა, მშრომელი ადამიანები რომ არ გვყავდეს?!

მივდივარ ჩემი გზით. აპა, ხიდის მშენებლობაც! ეს ხიდი დი-დებული რამ გამოდის: ქალაქის ორ რაიონს დააკავშირებს, დაი-ზოგება სახსრები, ენერგია და, რაც მთავარია, დრო!

რამდენიმე ნელინადია, ჩემს თვალწინ შენდება ეს ხიდი და მის მიმართ მშობლიური გრძენობები მიღვივის! — ყველა, ვინც ამ ხიდის მშენებლობაზე მუშაობს, ჩემთვის მახლობელ ადამია-ნად იქცა. მეექსავატორები, მებეტონები, მემონტაჟები, ინჟინერები, უბრალი მუშები — ყოველი მათგანის შრომა შეუც-ვლელი და დასაფასებელია! ვდგავარ და საათობით ვუყურებ! ის-ინიც მიყურებენ და იცინიან! — ერთმანეთს ჩემზე უთიობებენ: უხარისათ, დამფასებელი რომ ჰყავთ! ბუნებრივია, ყველანი ასე ვართ! — ბავშვებივით გვიხარია ნახალისება, ქების სიტყვა!..

ვუყურებ შრომის ფერხულში ჩაბმულ ადამიანებს და შიში მიპერობს: რა გვეშველებოდა, ისინი რომ არ იყვნენ?! მდინარეზე ხომ ვეღარ გადავიდოდით და სულ აქეთა ნაპირზე დავრჩებო-დით?!

არა, ძმაო, დიდებული რამ არის შრომა!

აუ! სადილობის დროც მოსულა: ვისადილებ ახლა სოფლის გშრომელთა ნახელავით, მერე გაზეთებს ნავიკოთხავ და გავაგრ-ძელებ ზეტიალს!..

ჩვენი სტუმარია 60 ფლის ომგადაზდილი კოეფი ვახტანგ გორგანელი

ეპირს

როცა ხემშე იჭდა
და ხელთ ეპყრა საჭე,
ერთ საქმეშე მოხვენელს
მოივანდა ასჭერ!..
მოხსნება — თავად ერგო
მოხვენელების ბედი!..
უკვირს, ერთ საქმეშე
ასჭერ რომ არ შედის!..

ეგონა

უგონა, ფული აქცევდა ლმერთად,
მოიცილებდა ლაქას სირცხვილის!..
უფროსთან გაინც სიტყვას ვერ შედავ,
გაინც კვირდება კულის ქიცინ!

ის ხომ...

რაღაც საწარმოს უფროსი ჰქვა,
ეპარება — მოვიდეს გვიან!..
მოვა და ისე დაროვებს კრებას,
რომ არავინგან აიღებს ნებას!..
თუ მიუთითებ, დაგატებს ლახვარს! —
ის ხომ საწარმოს უფროსი განლავთ!

დაკვირვება

დადასტურდა: კომინატორს
ბევრ რამეში ედო ბრალი!..
მაღაზიას მოაცილე,
ჩაბარებ... რესტორანი!

საჩივი

მოიტანეს ქვა და ლორდი.
სად არ იყვნენ, რას არ სძლიერ?!

ააშენეს, დაამშვენეს,
დააწერეს „საჩაი იე“!

დააწერეს და იმ დღიდან
მხოლოდ აწვიმს ბაგეს ლვინო!.

წამლად ერთ კაცს ვერ იძოვით,
აქ რომ ჩაი დაელიოს!

კაბინეტის მონა

რასაც ირგვლივ თვალს შეავლებო,
გასაოცრად ლაპაზია! —
იტყვი, კაბინეტია თუ
საავეჯო მაღაზია!

შიგ სძინავს და შიგ სადილობს!
სხვა რა უნდა ამის მეტი?!

უცეს არ იცვლის, ეშნია,
არ დაკარგოს კაბინეტი!

ილუსტრაციები ბ. ლომიძისა

301

27.V

შეგობრული უარის თეატრის გოგოლიაშვილის.

ხლომობარული

მოთხრობა სინჯა —
დაუსხლოთ უეხი!
ლექსს მიბუო ხელი
არ ეცო ცეცხლი!
ჩაუჭდა სცენარის! —
წერა და წერა!..
30რ გაიმარჯვა,
30რა და ვერა!
ახლა სეამს ეძებს,
რომ თავი იხსნას
და ნამდვილ მწერლების
დაარცდეს რისხვად!

ილგლიანი ანონიმისთვის

რაღაც ჩხების მოთავეა,
წამდაუწუმ სახეს იცვლის,
რაღაც იმან უსახელო
წერილების წერა იცის!..
ილონდ იყოს დამშვიდებით,
არ გაბრაჟდეს ლომნდ იყო,
მეტუთეჯერ რომ ითხოვოს,
არ სცირდება მიის რიგი!

რომ გაადეს

რომ სიმსუქნეს სძლიოს,
მჩატე იყოს სულ, —
ექვე დღეს არ სეამს წყალს,
ექვე დღეს არ ჭამს პურის!..
მეშვიდე დღეს, თურჩე,
როგორც ქმარმა თქა:
მთელი კვირა უოფნის,
იმდენ საჭმელს ჭამს!

ელიქცენტი ოჯახში

მიეჩვია უფროსებთან
თავის ისე დახრას,
რომ საკუთარ იჯახშიაც
თავს ვერ იღებს მაღლა!

ახერხებს გაიცი

თუკი ჩაიგდო ტრიბუნა ხელში,
ისე გატარებს აღმა და დალმა, —
გასლ მოედება ისეთი ცეცხლი,
რომ ვერ ჩაქრიობს არაგის ტალღაც!..
იტყვით: „მე არის დიღების ლირის!“
მაგრამ, ვა, რომ ამაღ აქებთ! —
იმ ტრიბუნაზე მოვრდება შიხი
ნიღუვაც და საქმეც, სიტყვაც და საქმეც!

თეატრის ქალღავალ

თბილისის კინოფიტურ კინოს
ნის სურსათვაჭრობის შესაბამის უარის ინდიკატორის დამატებით ერთ მომართველობაზე გადასახლდება! ამასთან ერთად, მოლარე-კონტროლიორებს დროულად არ აძლევინ კუთვნილ ხელფასს! სწორდნენ რედაქციის.

თბილისის სახალხო დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომის ვაჭრობის სამმართველოდან რედაქციას აცნობეს, რომ წერილში მოყვანილი ფაქტების ნაწილი და დასტურდა.

ვაჭრობის სამმართველოს მიერ იანვრის თვეში ჩატარებული ინვენტარიზაციით გამოვლენილი უეხში დარღვევებისათვის თანამდებობიდან გათავისუფლდნენ უნივერსამის დირექტორი დ. მანგავიძე; სექციების გამგები — უ. ტუხარშვილი და მ. კალმახელიძე; ადმინისტრაციული სასჯელები და დედოთ ღირებულობის მოადგილეს ლ. მანჯალაძეს, შუშის ტარის მიმღები პუნქტის გამგეს ს. მამოიანს, კაფეტერიის სექციის გამგეს ნ. ტურენკოს, თვითმომსახურების სექციის გამგეს გლორიფიციანიძეს.

რედაქციის მოსწერეს მახარაძის რაოინის სოფელ ჭალის კეთილმოწყობის საჭიროების შესახებ.

მახარაძის სახალხო დეპუტატების რაისაბჭოს აღმასტულებელი კომიტეტიდან. სადაც წერილი რეაგირებისათვის გადავაგზვნეთ, გვაცნობეს, რომ რაისაბჭოს აღმასტუმმა მიმღინარე წლის მარტში სპეციალურად იმსჯელა სოფელ ჭალის კეთილმოწყობის საკითხებზე და მიიღო შესაბამისი გადაწყვეტილება.

ივნისის თვემდე დასრულდება სოფელ ბოხეურის ცენტრიდან ჭალის უბნამდე გზის მოსაფალტება: საექსპლუატაციოდ გადასტუმდა სოფელის რადიობაზი: 1982 წლის ბოლომდე დასრულდება მარტის მშენებლობა.

— უაკეფზე რომ ცალი სახალო მოქლე მიგიარებონა, ახალი გოდაა?

— არა, ქალო, სამსახურში ვერ მოვასრული და რეაბილიტირები ვინ გაცემის ქსოვას?!

ჩვენი პარტია და საბჭოთა მთავრობა კეთილ-
სინდისიერად ასრულებენ ხალხისაგან მიღებულ გა-
ნანესს, ყოველ ღონეს ხმარობენ, რათა გაამართლონ
ჩვენი ქვეყნის მშრომელების, და მთელი კაცობრიო-
ბის იმედები, რომ დამყარდება მტკიცე მშვიდობა,
რომ ულრუბლო და იქნება მშვიდობიანი პლანეტის —
დედამიწის თავზე.

ლ. ი. პრეზენტ